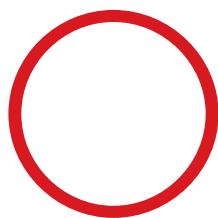

Coixet i la polèmica

Toni Vall

Pere Virgili

pinar a Twitter sobre la polèmica del dia podria ser considerat l'esport nacional. Cada dia una polèmica, cada dia el desfici d'opinar-ne. L'ajornament de les eleccions, el doblatge català d'*Altsasu*, el llibre de Woody Allen, el transfuguisme entre el PP, Ciutadans i Vox, la pancarta de

Joan Laporta... La llista podria ocupar tot l'article. Una d'aquestes diguem-ne polèmiques ha sigut les últimes setmanes l'anunci d'Ikea en què Isabel Coixet explica que va refusar dirigir *Million Dollar Baby*. En el seu moment no m'hi vaig fixar gens però ara hi he ensopegat sense voler.

Quan li van oferir dirigir la pel·lícula, l'havia de produir i protagonitzar Sandra Bullock i Coixet no ho va veure clar. Esplaiant-se sobre el tema en una entrevista a *El País*, Coixet va dir: "A un *señoro* sí que li van fer cas", en referència al fet que Clint Eastwood va fitxar Hilary Swank per al paper protagonista, una idea que la directora també havia tingut. Bé, dir-li *señoro* a Clint Eastwood no sé si és la millor de les idees. Desprèn una condescendència bastant absurda i no sé si gaire justificada cap a un cineasta l'obra del qual parla per si sola. Coixet va explicar que va dir-li sense cap intenció concreta, només perquè a l'entrevistadora li agrada utilitzar el concepte *señoro*. Desafortunat, sens dubte, però no crec que dit amb cap intenció més enllà del context de col·loquialitat de l'entrevista. De fet, explicar en un anunci d'Ikea que vas refusar dirigir una pel·lícula que va guanyar quatre Oscars ja és un elogi desmesurat de la col·loquialitat, una llicència poètica en forma de rampell presumit que no revesteix cap gran pecat. Però, esclar, Coixet és Coixet. A mi només m'interessa valorar si les seves pel·lícules m'agraden o no –algunes molt, d'altres pse i d'altres poc o gens–, però l'esport nacional de la polèmica té en ella un blanc preferent. ¿Ho potencia ella mateixa? Podria ser que li vagi la marxa, en efecte, però dir el que pensa sense embuts –a vegades pel broc gros– a nivell polític ¿no hauria de ser un valor a tenir en compte més enllà que coincideixi o no amb la teva pròpia i tan estimada ideologia? ●

